

[Kurt Hansen]

200.000 mennesker kan komme i arbejde. Så naturligvis er vi på alle leder og kanter interesseret i at få nedbrudt det private initiativ.

Dernæst til SF. Vi vil ikke være med til at ændre på feriemønsteret, sagde fru Lilli Gyldenkilde. Hvem pokker taler om at ændre feriemønsteret på anden led end at frigøre arbejderne for en tvangsbestemmelse, som arbejdsgiverne i dag har mulighed for at anvende? Hvem pokker gør det? Det kunne jeg godt lide at få at vide fra fru Lilli Gyldenkilde. Det, vi siger, er blot, at det ikke skal være arbejdsgiverne, der bestemmer ifølge § 17 b. Men det synes fru Lilli Gyldenkilde det skal være, siden fru Lilli Gyldenkilde ikke ville være med til at ændre på dette feriemønster og tilsyneladende ikke kunne give tilslutning til lovforslaget. Der er intet til hinder for, hvis man fjerner § 17 b, at lønarbejderne og lønarbejderkvinderne, og hvem det måtte være, der ønskede at holde fri mellem jul og nytår, kan gøre det, for så vil det nemlig blive en frivillig sag, så vil det ikke være arbejdsgiverne, der skal diktere, så vil det være lønarbejderne, der selv bestemmer. Blot dette til orientering for fru Lilli Gyldenkilde, der ligesom i sin argumentation lod det skinne igennem, at gennemførte man VS' forslag, ville det betyde, at den mulighed ikke var til stede. Det er naturligvis ikke rigtigt.

Lawaetz (FP):

Hr. Kurt Hansen behøver ikke at belære mig om, hvordan den øgede ferie er opstået. Jeg tror godt, jeg ved lige så meget om det som hr. Kurt Hansen. Det ved jeg alt om. Udtrykket, at arbejdsgiverne fik foræret 700 kr., kender jeg også. Men hvad er resultatet, hr. Kurt Hansen? Jeg vil godt spørge: er det blevet bedre, er vi blevet mere konkurrencedygtige? I anledning af det fine udtryk »forærende« vil jeg godt sige, at det er jo ikke noget, arbejdsgiverne putter ned i lommen, det er et forsøg på at gøre os mere konkurrencedygtige, at man streger de 3 dyrtidsportioner – hvad jeg for øvrigt dengang ikke stemte for, men det er lige meget. Men jeg har engang haft respekt for hr. Kurt Hansen, fordi han har været på gulvet, været på en arbejdsplads. Hr. Kurt Hansen har måske glemt, hvad der egentlig foregår ude i livet. Det er ikke et evigt misbrug af de stakkels mennesker. Det er i ni ud af ti tilfælde en

fredelig overenskomst om, hvornår man skal holde ferie, og jeg tillod mig – og det tillader jeg mig, lige så tit det skal være – at sige, at vi må også varetage virksomhedernes tarv økonomisk, ellers kan de ikke bære det samfund, som hr. Kurt Hansen gerne vil se.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Lad mig sige meget venligt til hr. Kurt Hansen, at det nok var en fordel, hvis hr. Kurt Hansen hørte efter, hvad der blev sagt. Det, jeg sagde, var noget om, at feriemønsteret nu engang var sådan, men vi sagde bestemt ikke noget om, at arbejderne ret til i frihed at beslutte, hvornår de ville have ferie, på nogen måde skulle anfægtes, og derfor lovede jeg, at jeg ville være med til at se positivt på dette forslag i udvalgsarbejdet, for i princippet er jeg da enig. At jeg så nok mener, at de vil vælge at holde ferie på det tidspunkt, er noget helt andet, for naturligvis vil de det. Det var det, jeg sagde heroppefra, og ikke, at jeg vil anfægte arbejderne frihed til at holde ferie, når de vil.

Nogen særlig folkelig appel er der vel næppe i dette forslag, og nogen særlig præcis måde at komme i gang med det arbejdsgivermisbrug, som vi ved findes, synes jeg heller ikke ligger i dette forslag. Det var det, jeg udtrykte. Men vi vil gerne være med til at se på det. Jeg tror endda, jeg var den, der var mest positiv over for det, så lad os nu tage den med ro; der kommer flere ting, vi kommer til at skændes mere om.

Kurt Hansen (VS):

Til det sidste først. Jeg skal beklage over for SF, at jeg troede, SF diskuterede det foreliggende lovforslag, undskyld!

Så vil jeg godt sige til hr. Lawaetz: vi har nogle stik modsatte synspunkter og holdninger omkring at gøre erhvervslivet konkurrencedygtigt. Det er ikke vores målsætning at gøre erhvervslivet konkurrencedygtigt. Vores målsætning er at få afskaffet det privatkapitalistiske system, som hindrer en masse mennesker i at komme i arbejde. Den politik, som hr. Lawaetz vil føre, og den politik, som arbejdsministeren fører, er en politik, der skaber flere arbejdsløse, det er en politik, der siger på at løse det problem, som er hr. Lawaetz' problem, og som er arbejdsministerens problem, nemlig at få forbedret konkurrenceevnen, så vi, Danmark, vi alle sammen, bli-